Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

14. veebruar 2012*

Ühenduse kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Ühenduse sõnamärk BIGAB — Absoluutne keeldumispõhjus — Pahausksuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b

Kohtuasjas T-33/11,

Peeters Landbouwmachines BV, asukoht Etten-Leur (Madalmaad), esindaja: advokaat P. Claassen,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: P. Geroulakos,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli

AS Fors MW, asukoht Saue (Eesti), esindajad: advokaadid M. Nielsen ja J. Hansen,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 4. novembri 2010. aasta otsuse (asi R 210/2010-1) peale, mis käsitleb Peeters Landbouwmachines BV ja AS Fors MW vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees N. J. Forwood (ettekandja), kohtunikud F. Dehousse ja J. Schwarcz,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades 24. jaanuaril 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 11. mail 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust,

arvestades 27. aprillil 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades asjaolu, et ühe kuu jooksul alates pooltele teatise kättetoimetamisest kirjaliku menetluse lõpetamise kohta ei olnud nad esitanud taotlust kohtuistungi määramiseks, ning otsustades ettekandja-kohtuniku ettekande ja Üldkohtu kodukorra artikli 135a alusel lahendada kohtuasi ilma suulise menetluseta,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Menetlusse astuja AS Fors MW esitas 31. märtsil 2005 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") vastavalt nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrusele (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnaline tähis BIGAB.

3 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 6, 7 ja 12 ning vastavad neis klassides järgmisele kirjeldusele:

— klass 6: „lihtmetallid ja nende sulamid; lihtmetallist trossid ja traadid, v.a elektrilised; lihtmetallist kaubad, mis ei kuulu teistesse klassidesse; metallkonteinerid";

— klass 7: „masinad ja tööpingid; mootorid (v.a maismaasõidukitele); masinate sidurdus- ja jõuülekandeseadmed (v.a maismaasõidukitele); põllutööriistad (v.a käsi-tööriistad); veorobotid; kraanad (tõsteseadmed)";

— klass 12: „transpordivahendid; maa-, vee- ja õhusõidukid; kraanatõstukhaagised; kallurhaagised; veohaagised; metsaveohaagised".

4 Kaubamärgitaotlus avaldati 7. novembri 2005. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* (Ühenduse Kaubamärgibülletään) nr 45/2005 ja kaubamärk BIGAB registreeriti 20. märtsil 2006 ühenduse kaubamärgina numbri 4363842 all.

5 Hageja Peeters Landbouwmachines BV esitas 6. septembril 2007 ühtlustamisametile taotluse selle kaubamärgi kehtetuks tunnistamiseks kõigi kaupade osas, mille jaoks see oli registreeritud. Selle taotluse toetuseks esitatud kehtetuks tunnistamise põhjused olid need, mis on ette nähtud määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktis b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b), määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punktis c (nüüd määruse nr 2007/2009 artikli 53 lõike 1 punkt c) koostoimes määruse nr 40/94 artikli 8 lõikega 4 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 4) ja määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punktis b (nüüd määruse nr 2007/2009 artikli 53 lõike 1 punkt b) koostoimes määruse nr 40/94 artikli 8 lõikega 3 (nüüd määruse nr 2007/2009 artikli 8 lõige 3).

6 Sisuliselt heitis hageja menetlusse astujale ette seda, et viimane tegutses vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotluse esitamisel pahauskselt. Hageja väitel oli tegelikult menetlusse astuja ainus eesmärk registreerimistaotlust esitades takistada hagejal jätkata põllumajanduslike seadmete turustamist kaubamärgi BIGA all, vaatamata sellele, et hagejale kuulus varasem õigus sellele kaubamärgile.

7 Tühistamisosakond lükkas 4. detsembri 2009. aasta otsusega kehtetuks tunnistamise taotluse tervikuna tagasi.

8 Hageja esitas 2. veebruaril 2010 määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel ühtlustamisametile tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse.

9 Ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda lükkas 4. novembri 2010. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") kaebuse tagasi, esitades sisuliselt järgmised põhjendused:

— määrusega nr 207/2009 kehtestatud õiguslik regulatsioon rajaneb „esimese taotleja" põhimõttel selles tähenduses, et ühenduse kaubamärgi omanikuks ei saada mitte varasema kasutuse, vaid varasema registreeringu alusel;

— ühel kujul väljendub see reegel määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktis b, mille kohaselt tunnistatakse ühenduse kaubamärk kehtetuks, kui selle omanik tegutses kaubamärgi registreerimistaotluse esitamisel pahauskselt, ning pahausksus selle sätte tähenduses on „ebaaus tegutsemine, mis ei vasta aktsepteeritava ärikäitumise nõuetele";

— hageja ei ole tõendanud, et menetlusse astuja tegutses pahauskselt;

— tegelikult on kaubamärki BIGAB kasutatud alates aastast 1991, alguses kaubamärgi praeguse omaniku eelkäija poolt ja hiljem omaniku, see tähendab menetlusse astuja enda poolt, samas kui hageja hakkas tähist BIGA kasutama alles 1996. aastal;

— sellele asjaolule lisandub tõsiasi, et vaidlustatud tähis tuleneb menetlusse astuja poolt hiljem omandatud äriühingu ärinimest Blidsberg Investment Group BIG AB;

— seega võis menetlusse astuja Euroopa tasandil selle kaubamärgi kaitse tugevdamiseks vabalt taotleda selle registreerimist ühenduse kaubamärgina; sama vabadus oli hagejal, kuid tema ei vaevunud tähist BIGA ühenduse kaubamärgina registreerima, kuigi ta kasutas seda alates aastast 1996;

— tehtud järeldusi ei sea kahtluse alla Euroopa Kohtu 11. juuni 2009. aasta kohtuotsus C-529/07: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (EKL 2009, lk I-4893), kuna menetlusse astuja peamine ja algne eesmärk oli kaitsta oma kaubamärgiõigusi Euroopa tasandil, mitte aga takistada hagejal kasutada kaubamärki BIGA; sellist kavatsust tõendab asjaolu, et menetlusse astuja kasutas vaidlustatud kaubamärki mitmes Euroopa Liidu liikmesriigis enne seda, kui ta taotles selle registreerimist ühenduse kaubamärgina;

— sellega seoses ei ole oluline, et menetlusse astuja teadis kaubamärgi taotluse esitamise ajal või vähemalt oleks pidanud teadma, et hageja kasutab kaubamärki BIGA ja et Haagis 25. veebruaril 2005 alla kirjutatud intellektuaalomandi (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) Beneluxi konventsiooni artikli 2.4 lõike 1 punkti f alusel on hagejal õigus nõuda teatavat õiguslikku kaitset registreerimata kaubamärgile BIGA, sest oli tõendatud, et igal juhul kuulus menetlusse astujale varasem õigus.

Poolte nõuded

10 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— kohustada ühtlustamisametit tühistama kehtetuks tunnistamise taotluses nimetatud registreeringu või teise võimalusena kohustada ühtlustamisametit tühistama nimetatud registreeringu klassi 7 kuuluvate kaupade osas;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

11 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Esimest korda Üldkohtus esitatud tõendite vastuvõetavus

12 Ühtlustamisamet vaidlustab esimest korda Üldkohtus esitatud tõendite vastuvõetavuse. Tegemist on hagiavalduse lisaga 19, mis sisaldab mitmesuguseid menetlusse astuja veebisaidi lehekülgede väljatrükke, ja lisaga 20, mis sisaldab otsimootori abil leitud veebilehtede väljatrükke kaubamärkide BIFA, FARMA ja NIAB kohta.

13 Selle kohta olgu meenutatud, et Üldkohtusse esitatud hagi eesmärk on ühtlustamisameti apellatsioonikodade otsuste õiguspärasuse kontrollimine määruse nr 207/2009 artikli 65 tähenduses ning tühistamismenetluses tuleb vaidlustatud akti õiguspärasust kontrollida akti vastuvõtmise ajal eksisteerinud faktiliste ja õiguslike asjaolude põhjal. Väljakujunenud kohtupraktika põhjal ei ole Üldkohtu ülesanne hinnata uuesti faktilisi asjaolusid, arvestades esimest korda alles nimetatud kohtus esitatud tõendeid. Selliste tõendite lubamine oleks nimelt vastuolus Üldkohtu kodukorra artikli 135 lõikega 4, mille kohaselt poolte avaldused ei või muuta apellatsioonikoja menetluses oleva hagi eset (Üldkohtu 11. novembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-162/08: Frag Comercio Internacional *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Tinkerbell Modas (GREEN by missako), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 17).

14 Järelikult, kuna vaidlusalused dokumendid on esitatud esimest korda Üldkohtus, tuleb need tunnistada vastuvõetamatuks.

Põhiküsimus

15 Hageja esitab oma hagi toetuseks üheainsa väite, mis põhineb määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti b rikkumisel. Hageja väitel kohaldas apellatsioonikoda õigust valesti, jättes tuvastamata, et ühtlustamisametile vaidlustatud kaubamärgi ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust esitades tegutses menetlusse astuja pahauskselt.

16 Nagu apellatsioonikoda on vaidlustatud otsuse punktis 20 põhjendatult tõdenud, rajaneb ühenduse kaubamärgi registreerimise regulatsioon „esimese taotleja" põhimõttel, mis on sätestatud määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 2. Selle põhimõtte kohaselt saab tähise ühenduse kaubamärgina registreerida vaid siis, kui seda ei takista varasem kaubamärk, olgu see siis ühenduse kaubamärk, liikmesriigis või Beneluxi intellektuaalomandi büroos registreeritud kaubamärk, liikmesriigis kehtivate rahvusvaheliste lepete alusel registreeritud kaubamärk või liidus kehtivate rahvusvaheliste lepete alusel registreeritud kaubamärk. Sõltumata sellest, kas määruse nr 207/2009 artikli 8 lõiget 4 kohaldatakse või mitte, ei takista kolmanda isiku poolt registreerimata kaubamärgi kasutamine seevastu identse või sarnase kaubamärgi registreerimist identsete või sarnaste kaupade jaoks.

17 Seda põhimõtet täiendab määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b, mille kohaselt tunnistatakse ühenduse kaubamärk ühtlustamisametile esitatud taotluse või rikkumise suhtes algatatud menetluses esitatud vastuhagi põhjal kehtetuks, kui taotluse esitaja tegutses selle kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskselt. Sellele alusele tugineda sooviv kehtetuks tunnistamise taotleja peab tõendama asjaolud, mis võimaldavad tuvastada ühenduse kaubamärgi omaniku pahausksuse selle kaubamärgi registreerimistaotluse esitamisel.

18 Euroopa Kohus on esitanud mitu täpsustust selle kohta, kuidas tuleb tõlgendada määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktis b sisalduvat mõistet „pahausksus” (vt analoogia alusel eespool punktis 9 viidatud kohtuotsus Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli). Euroopa Kohus tõdes, et taotleja pahausksust selle sätte tähenduses tuleb tõlgendada igakülgselt, arvestades kõiki juhtumi puhul tähtsust omavaid tegureid ja eelkõige:

— asjaolu, et taotleja teadis või pidi teadma, et vähemalt ühes liikmesriigis kasutab mõni kolmas isik identsete või sarnaste kaupade jaoks identset või sarnast tähist, mida võib segi ajada tähisega, mille registreerimist taotleti;

— taotleja kavatsust takistada kolmandatel isikutel sellise tähise edasist kasutamist;

— mil määral on õiguskaitse kolmanda isiku tähisel ja tähisel, mille registreerimist taotletakse.

19 Samuti on Euroopa Kohus eespool punktis 9 viidatud kohtuotsuse Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli punktis 44 märkinud, et kavatsus takistada toote turustamist võib teatud asjaoludel tähendada, et taotleja on pahauskne. Nii on see eelkõige juhul, kui hiljem ilmneb, et taotleja registreeris tähise ühenduse kaubamärgina ilma selle kasutamise kavatsuseta vaid selleks, et takistada kolmandate isikute turulepääsu.

20 Nagu apellatsioonikoda on vaidlustatud otsuse punktis 30 põhjendatult märkinud, on sellistel asjaoludel eespool punktis 9 viidatud kohtuotsuse Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli sõnastuse põhjal ilmne, et eespool punktis 18 välja toodud kolm tegurit on vaid näited kõigist neist asjaoludest, millega võib arvestada, tuvastamaks kaubamärgi taotleja pahausksust taotluse esitamisel.

21 Seega tuleb nentida, et määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti b alusel sooritatava igakülgse analüüsi raames võib samuti arvesse võtta vaidlustatud tähise päritolu ja loomisjärgset kasutamist ning selle tähise ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlemise ärilisi kaalutlusi.

22 Käesoleval juhul on vaieldamatu, et vaidlustatud kaubamärki on kasutatud 1991. aastast alates esialgu Blidsberg Investment Group BIG AB poolt, kelle puhul kaubamärk BIGAB koosnes nime algustähtedest, ja hiljem 1999. aastast alates menetlusse astuja poolt, pärast seda, kui ta omandas kõik selle kaubamärgiga seotud õigused. Hageja aga hakkas oma kaubamärki BIGA kasutama alles 1996. aastal. Peale selle ei olnud see kaubamärk vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise ajal registreeritud ei Euroopa, Beneluxi ega siseriiklikul tasandil. Nende asjaolude põhjal ei ole menetlusse astuja vaidlustatud tähist loonud ega kasutanud tahtlikult eemärgiga tingida segiajamist olemasoleva kaubamärgiga ja seega konkureerida ebaausalt viimati nimetatud kaubamärgi omanikuga.

23 Järgmiseks on vastupidi hageja väidetele ärilisest vaatepunktist mõistetav, et menetlusse astuja soovis laiendada vaidlustatud kaubamärgi õiguskaitset, registreerides selle ühenduse kaubamärgina. Nimelt kasvas registreerimistaotluse esitamisele eelnenud perioodil liikmesriikides menetlusse astuja kaubamärgiga BIGAB tähistatud kaupade käive. Nagu apellatsioonikoda on vaidlustatud otsuse punktis 32 põhjendatult märkinud, on selline olukord ühenduse kaubamärgina registreerimise taotluse esitamise tinginud usutav ajend.

24 Lisaks ei saa menetlusse astujale ette heita seda, et ta registreeris vaidlustatud kaubamärgi kavatsusega seda mitte kasutada ja üksnes kolmandate isikute turulepääsu takistamiseks, sest pärast registreerimist turustati selle kaubamärgi all kaupu mitmes liidu osas.

25 Sellega seoses on oluline esile tuua, et põhimõtteliselt võib ettevõtja taotleda kaubamärgi registreerimist mitte üksnes sel ajal turustatavate kaupade ja teenuste kategooriate jaoks, vaid ka nende kaupade ja teenuste kategooriate jaoks, mida ta kavatseb tulevikus turustada.

26 Käesoleval juhul on tõendamata, et klassi 7 kuuluvate kaupade ja eelkõige kraanade osas on vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotlus tehislik ega ole menetlusse astuja majandustegevuse seisukohalt loogiline. Nii on see lisaks seetõttu, et vaieldamatult turustab menetlusse astuja sellesse klassi kuuluvaid tooteid, kuigi teise kaubamärgi all. Seega ei ole pelgalt registreerimistaotluses sellesse klassi kuuluvate toodete mainimine selline asjaolu, mis tõendaks, et taotluse ajendiks oli üksnes menetlusse astuja tahe takistada hagejal jätkata kaubamärgi BIGA kasutamist.

27 Peale selle ei piisa taotleja pahausksuse tõendamiseks ainuüksi asjaolust, et taotleja teadis või pidi teadma, et vähemalt ühes liikmesriigis kasutab mõni kolmas isik juba pikka aega identsete või sarnaste kaupade jaoks identset või sarnast tähist, mille võib segi ajada tähisega, mille registreerimist taotleti (eespool punktis 9 viidatud kohtuotsus Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, punkt 40). Niisiis ei ole välistatud, et kui mitu tootjat kasutab turul identsete või sarnaste kaupade või teenuste jaoks identseid või sarnaseid tähiseid, mida võib segi ajada tähisega, mille registreerimist taotleti, on taotlejal sellise tähise registreerimisel õiguspärane eesmärk (eespool punktis 9 viidatud kohtuotsus Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, punkt 48). Nagu menetlusse astuja märkis, võib see nii olla eelkõige siis, kui registreerimistaotluse esitamise ajal teab taotleja, et kolmandast isikust ettevõtja kasutab registreerimiseks esitatud kaubamärki, tekitades oma klientidele mulje, et ta on selle kaubamärgi all müüdavate toodete ametlik edasimüüja, kuigi ta ei ole selleks luba saanud.

28 Mis puutub menetlusse astujale etteheidetavasse järjekindlusetusesse põhjusel, et ta võttis meetmeid, et kaitsta ühenduse kaubamärgina vaidlustavat kaubamärki, kuid mitte kahte muud talle kuuluvat kaubamärki FARMA ja NIAB, siis isegi kui see etteheide tunnistada vastuvõetavaks – see esitati esimest korda Üldkohtus –, ei saa sellega nõustuda. Sätestades, et ühenduse kaubamärgi omanik võib olla kes tahes füüsiline või juriidiline isik, kehtestab nimelt määruse nr 207/2009 artikkel 5 lihtsalt registreerimise võimaluse, mille üle otsustamine on jäetud täielikult kaubamärgi omaniku pädevusse. Sellest järeldub, et kaubamärgi taotleja heausksust ei sea kahtluse alla asjaolu, et sellele samale taotlejale kuulub teisi kaubamärke, mille osas ta ei ole ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlemist ette võtnud.

29 Menetlusse astuja võimalikku pahausksust ei tõenda ka pelk asjaolu, et ta jättis kaubamärgi BIGAB Beneluxi kaubamärgina registreerimata, kuna otsus, kas kaitsta kaubamärki nii siseriiklikul, Beneluxi kui ka ühenduse tasandil, kuulub kaubamärgi omaniku enda äristrateegia raamesse ning ühtlustamisamet ega Üldkohtus ei pea süüvima sellele hinnangu andmisesse.

30 On asjakohane lisada, et taotleja pahausksuse olemasolu hindamiseks võib võtta arvesse seda, kui tuntud on tähis selle ühenduse kaubamärgina registreerimise taotluse esitamise ajal, kuna see, kui tuntud tähis on, võib õigustada taotleja huvi tagada oma tähisele ulatuslikum kaitse (eespool punktis 9 viidatud kohtuotsus Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, punktid 51 ja 52).

31 Registreerimistaotluse esitamise ajal oli kaubamärki kasutatud juba ligikaudu 14 aastat. Lisaks, nagu apellatsioonikoda on vaidlustatud otsuse punktis 32 nentinud, tugevnes see kaubamärk Euroopas aastatel, mis eelnesid ühenduse kaubamärgina registreerimisele. See tugevnemine muutis kõnealuse kaubamärgi tuntumaks, mis lisab kaalu argumendile, et menetlusse astujal oli õiguspärane ärihuvi tagada selle kaubamärgi ulatuslikum kaitse ning seega ei ole tema poolt registreerimistaotluse esitamise korral tegemist pahausksusega.

32 Neil asjaoludel on ebaoluline see, kas hageja poolt kaubamärgi BIGA all turustatavad tooted on vaidlustatud kaubamärgi all menetlusse astuja poolt turustatavate toodetega identsed või sarnased, kuna igal juhul on tõendamata, et registreerimise eesmärk oli takistada hagejat jätkamast kaubamärgi BIGA kasutamist.

33 Samuti ei osuta pahausksusele asjaolu, et mõni nädal pärast vaidlustatud kaubamärgi registreerimist esitas menetlusse astuja hagejale ning ühele teisele ettevõtjale nõude lõpetada oma ärisuhetes tähise BIGA kasutamine, sest sellise nõude esitamine on kaubamärgi ühenduse kaubamärgina registreerimisest tulenev õigus, mis on ette nähtud määruse nr 207/2009 artiklis 9.

34 Eeldust, et menetlusse astuja tegutses registreerimistaotlust esitades heauskselt, ei kummuta hageja argument, et ta kasutas tähist BIGA Beneluxi riikides enne seda, kui vaidlustatud kaubamärki sellel territooriumil kasutati. Isegi kui see asjaolu oleks tõendatud, ei mõjuta see tuvastatud tõsiasja, et vaidlustatud kaubamärk loodi ja et seda kasutati ärisuhetes enne hageja kaubamärki. Pealegi, nagu apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 26 on märkinud, ei takistanud põhimõtteliselt miski hagejat registreerimast kaubamärki BIGA nii siseriiklikul, Beneluxi kui ka ühenduse tasandil, mis oleks võinud anda kaitse vaidlustatud kaubamärgi ühenduse kaubamärgina registreerimise vastu.

35 Mis lõpuks puutub etteheitesse, et apellatsioonikoda tegi vea, lähtudes määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktis b viidatud pahausksuse määratlemisel sama määruse artiklis 12 olevast viitest „ausale tööstus- või kaubandustavale", siis sellega ei saa nõustuda.

36 Vastab küll tõele, et nende kahe sätte ese on erinev, sest üks käsitleb kolmandate isikute suhtumist kaubamärgi omanikku ja teine omaniku enda suhtumist kaubamärgi ühenduse kaubamärgina registreerimisel. Siiski ei ole apellatsioonikoda sätteid sel viisil ühendades eksinud, sest seda õigustab tõik, et mõlema sätte eesmärk on näha ette sanktsioon ebaausa kaubandustegevuse korral.

37 Igal juhul ei ole apellatsioonikoda piirdunud taolise sätete omavahel ühendamisega, et tõlgendada mõistet „pahausksus" määruse nr 207/2009 artikli 52 tähenduses. Vastupidi, nagu nähtub eespoolt punktidest 22–34, on apellatsioonikoda õigesti kohaldanud tõlgendamispõhimõtteid, mille Euroopa Kohus on selle kohta esitanud eespool punktis 9 viidatud kohtuotsuses Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli.

38 Eeltoodu põhjal tuleb teha järeldus, et apellatsioonikoda on vaidlustatud otsuse punktis 33 põhjendatult tuvastanud, et kuigi menetlusse astuja teadis või pidi teadma, et hageja kasutab tähist BIGA püstiste söödasegurite turustamiseks, ei tegutsenud ta vaidlustatud kaubamärgi registreerimist taotledes pahauskselt.

39 Seetõttu tuleb ainus väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata ning seega hagi tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

40 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

41 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti ja menetlusse astuja nõudele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Peeters Landbouwmachines BV-lt.

Forwood Dehousse Schwarcz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. veebruaril 2012 Luxembourgis.

Allkirjad